

[J. P. Jensen.]

Beruselse. Det er ikke dette, at de paagældende har faaet Spiritus, og heller ikke Mængden af Spiritus, der er det afgørende. Dette med Spiritusprøven betragter jeg som noget helt ved Siden af. Folk kan i visse Tilfælde blive paavirket stærkt af en Snaps eller to, og saa siger man, at de har ikke faaet noget videre. Det kommer an paa, hvad deres Nervesystem kan taale. Bliver de opmuntrede, livlige, faar Fantasi til at træde Speederen i, saa gaar det rask. Det er de Forhold, jeg mener, man særlig skal have for Øje, naar man drøfter, hvorledes man skal opnaa sikrere Kørsel.

Holger Kristiansen: Jeg skal kun gøre nogle enkelte Bemærkninger om Lovforslagene i Almindelighed, idet jeg gaar ud fra, at det maa være Ordførernes Sag at behandle de enkelte Spørgsmaal. Senere skal jeg komme ind paa et specielt Omraade, hvorom jeg gerne vil gøre nogle Bemærkninger.

Det, jeg har tænkt at sige angaaende Lovforslagene i Almindelighed, er for det første, at jeg med Hensyn til Aldersgrænsen deler den Opfattelse, at det vil være urimeligt at sætte Grænsen for Opnaaelse af Kørekort op, efter at den i en Aarrække har været ved 18 Aar. Jeg kan ganske slutte mig til den Betragtning, at unge Mennesker i Virkeligheden har meget lettere ved at lære at køre en Motorvogn end ældre og ogsaa ofte er mere snarraadige, naar der indtræffer Situationer, hvor det gælder om at handle hurtigt. Men jeg vil pege paa, at der vistnok kunde være Grund til at kræve skærpede Regler med Hensyn til Opnaaelse af Kørekort. Det forekommer mig, at det i Provinsen er noget for let at erhverve Kørekort. Jeg har i hvert Fald haft Lejlighed til at se, at Folk, der indstiller sig til Prøven — det gælder ikke specielt unge, men Folk i Almindelighed — og faar Kørekort og derved faar Attest for, at de er i Stand til at køre, i Virkeligheden Gang efter Gang viser, at de kun i meget ringe Grad evner det. Forholdet er vel ogsaa det, at der er Mennesker, der kører Motorvogn i flere Aar uden egentlig at faa det lært — det er nu en anden Ting, der er Tale om manglende personlige Egenskaber, og det er det ikke saa let at raade Bod paa.

Saa vil jeg gerne med Hensyn til Hastighedsbestemmelsen sige, at jeg finder den maksimale Hastighedsgrænse, vi har, uhyre lav — ærede Medlemmer ved jo ogsaa, at i Forhold til andre Lande staar vi i den Henseende meget lavt —, men jeg skal ikke fremsætte noget Ønske om at faa den sat

op. Jeg vil paa den anden Side, hvis der i Udvalget skulde blive Enighed om at sætte den op, ikke se noget urigtigt deri, thi det, det gælder om at faa slaaet fast, er, at det er ikke Hastigheden eller Langsomheden, det kommer an paa med Hensyn til forsigtig og ansvarsbevidst Motorkørsel. Det er det absolut ikke. Hvis Vejene er gode, og man har en god Vogn og selv er klar, kan man køre med langt større Sikkerhed, naar man kører 60—70—80 km i Timen, end man, hvis man har en daarlig Vogn, eller Vejen er daarlig, eller man ikke er klar, ikke oplagt o. s. v., kan køre 50 km, 30 km, ja, vi kan ogsaa godt sige 25 km i Timen. Altsaa, lad os endelig være klar over, at det ikke er Hastigheden, det kommer an paa, det er langt mere de andre Ting. For den, der har kørt Motorvogn i en Aarrække, og for hvem det hele saa at sige gaar automatisk, og som altid klart ved, hvad han skal, og hvad han vil, er det ikke, naar Vejen, som sagt, er god, og der er Udsigt til alle Sider, Hastigheden, der indeholder Faren. Derfor er det noget underligt, at vi stadig her holder fast ved den lave Hastighedsgrænse, medens vi ser, at de kører med lige saa stor Sikkerhed for ikke at sige større i andre Lande, hvor der slet ingen Maksimalhastighedsgrænse er. Forsigtig Kørsel er efter min Opfattelse, at man, naar Vejen er god, og man, som sagt, kender sin Vogn og er sikker paa, at den er i Orden, og naar man har fri Udsigt til alle Sider og kan se, om der er Biveje, kører hurtigt, men f. Eks. gennem en Landsby med Bebyggelse paa begge Sider sætter Farten langt ned, maaske endog under det tilladte, og standser, naar man ikke er helt sikker. Jeg har i den allersidste Tid netop været ude for, at motorkørende om et Ulykkestilfælde sagde, at de var paa den rigtige Side, de kørte ikke for stærkt, og de iagttog alle Forsigtighedsregler, men alligevel skete der et Sammenstød. Saa sagde jeg til vedkommende: Ja, men gjorde De den Ting, som De skulde have gjort? — Hvad var det? — Standse Deres Vogn, naar De kunde se, at alle de Ting var foran Dem. — Det havde han ikke gjort, og jeg har den Opfattelse, at Motorkørerne sjældent tænker paa, hvor let det er at standse en Bil. Hvis de bare gjorde det noget tiere, vilde der ikke ske saa mange Ulykker, som der nu sker. Der er en alt for stærk Tro — jeg kan næsten sige: Overtro — med Hensyn til Kørekortets Evne til at sikre Indehaveren i enhver Situation, naar blot den paagældende holder sig indenfor det tilladte med Hensyn til Hastighed o. lign. Jeg oplevede en Gang, at en Mand var ved